

„SEGÉLYT MUNKÁÉRT”

A munkavégzés nélküli segélyezés ideje lejárt?

TISZTELT OLVASÓ!

Figyelmébe ajánljuk a közmunkaprogramról szóló összeállításunkat, amelyben kísérletet teszünk a különböző szociális segélyezési formák és a közmunka körül kialakult feszültségek bemutatására, és a témával kapcsolatban egymásnak feszülő vélemények ütköztetésére.

Munkáért segélyt? vagy Segély helyett munkát? – hallhatjuk a kérdéseket nap mint nap. Már a problémák megfogalmazásában is jól érzékelhető a nézetkülönség. Másként látják a kérdést a feszültségeket közvetlenül tapasztaló településpolitikusok és másként a kisebbségi

ombudsman vagy a kormány tagjai. Az biztos, hogy a közös nevező a törvényes megoldás lehet.

Ennek érdekében szerettük volna, ha végre indulatoktól és politikai sandaságoktól mentesen a tényekről, a valóságról esne szó. Ezért kérdéseinket eljuttattuk a kistélepek polgármestereinek. A visszaküldött válaszokból készült összeállításunkal az volt a célunk, hogy településpolitikusok, döntéshozók véleményét ismertessük, hiszen ők azok, akik a rendszerváltás óta eltelt közel két évtized tapasztalatának birtokában fogalmazzák meg véleményüket. Feltételezzük, hogy a helyi politikusok képesek a napi csip-csup politi-

kai érdekektől mentesen vizsgálni és kezelni a kialakult helyzetet, és javaslatot tenni a megoldásra.

Kérdéseink megfogalmazásakor abban bízunk, hogy a döntéshozók a mindennapos tapasztalatok alapján megírják a „tutit”, a válaszokból majd kiderül, hogy miként lehet egy leszakadó társadalmi réteget visszavezetni a munka világába, miként lehet a megalázó szociális segélyből munkabért varázsolni. Miként lehet az érintetteket meggyőzni arról, hogy a köz szolgálataért végzett munka becsületet és tiszteletet jelent abban a szűk közösségben, ahova az érintett tartozik.

A válaszokból nyilvánvalónak tűnik, hogy a párbeszédet a munkából kirekesztetteknel, a leszakadó, hátrányos helyzetben lévőknel kellene kezdeni, hiszen akik munkanélküli segélyből és feketemunká-

Becsület és tisztesség dolga...
Cselekedni kell!

A munka becsület és tisztesség dolga. Legalábbis ebben a szellemben nevelkedett fel a mai munkaképes generáció. Ha elhitték, márpedig miért ne hitték volna el, hisz évtizedeken ezt sulykolták a fejekbe, akkor ma Magyarországon a legmértéktartóbb számítások szerint is félmillió becsületen és tisztességtelen ember él. Persze ezt így nem mondja ki senki, a lélek mélyén mégis ez szítja az elkeseredést és az arroganciát. ... CSELEKEDNI KELL. Ámde hogyan, amikor az elmúlt három esztendőben az arra jogosultak semmi jelét nem mutatták annak, hogy birtokában lennének nemhogy a megoldásnak, de még az iránytűnek sem. ... Azzal nem lehet vádolni a kormányzatot, hogy nem mérte volna fel a lesújtó

helyzetet. Felmérések hada bizonyítja, hogy a magyarországi munkanélküliségnek számos olyan sajátossága van, amely nem kezelhető a fejlett tőkés országokban használható módszerekkel. Így aztán a szociológusok, de még a politikusok is pontosan tudják, hogy más szemszögből kellene megközelíteni a kérdést. Mégsem teszik. Csak azért, mert a rendelkezésre álló összeget át kellene adni az önkormányzatoknak.

Ez így persze első pillanatra túlságosan is kemény kijelentésnek tűnhet. Ha azonban mélyebben elemezzük a mi sajátos munkanélküliségünket, rá kell jönnünk, nem vetetjük el a sulykot.

Itt van mindjárt az ingázókból lett munkanélküliek tömege.

Évtizedeken keresztül távoli nagyvárosokban töltötték az életüket, haza csak a fizetésüket és a szennyest küldték. A ritka hazlátogatásoktól eltekintve kikerültek a szülőföld közösségének életéből. Most hatalmas számban zúdulnak vissza, mert-hogy hová is mentek volna? Visszakerülésük azonban csak gondot jelent. A munkanélküli segély kezdetben talán magasabb volt, mint a falvakban adódó kereseti lehetőség, de amikor már szociális segélyből kellett megélni, azt már a helyi önkormányzatnak kellett kiizzadnia, hiszen ez a feladat más fontos céloktól vonta el a pénzt. Könnyen belátható, hogy a helyiek egy idő után a visszakérült munkanélküliekben nem a

*Megjelent az ÖN-KÖR-KÉP 1993. júniusi számában

ból kénytelenek élni, nem nagyon gondolnak olyan társadalmi kérdésekre, hogy adózási fegyelem. Nem gondolnak erre, mert valószínű, hogy ők is tudják, az adófelügyelő nem náluk csenget. A munkába való visszatérés sem kérdés számukra, hiszen többségük már a kilencvenes években elvesztette a munkahelyét. Nagy a valószínűsége annak is, hogy az ilyen környezetben felnőtt fiatalok pedig még blokkoló órát sem láttak..., sőt az iskolabajárásuk is bizonytalan. Vagyis, a rendszerváltás utáni közel két évtized csak termelte a leszakadó, hátrányos helyzetű kistérségek településeiben élő, többségében roma származású munkanélkülieket. Mielőtt bárki félreértene: ez nem roma kérdés! Ez egy nagyon súlyos, az egész társadalmat érintő gazdasági, társadalmi, szociális probléma, amiről

folyóiratunkban már tizenöt évvel ezelőtt is írtunk. Pontosan lehetett látni, hogy a lavina elindul ...

Mára az indulatok elszabadultak, a napi események és a polgármesterektől kapott válaszok is azt mutatják, ez így nem mehet tovább... Vannak olyanok, akik tárgyalást kezdeményeznek a vonatkozó törvények módosítására, és vannak olyanok, akik a kérdést már „megoldották” – rendeletben mondták ki, hogy a munkavégzés nélküli segélyezés ideje lejárt. Vannak olyan önkormányzatok, amelyek a munka becsületének visszaállítására hivatkoznak, és olyan polgármesterek, akik nem nézik jó szemmel az uzsorakamatból meggazdagodókat sem.

Szerettük volna megtudni, hogy mit gondol minderről az újonnan kinevezett szociális és munkaügyi

miniszter, de megkeresésünkkor munkatársa – a miniszter elfoglaltságára hivatkozva – az interjú elkészítésére egy későbbi időpontot javasolt. Később a minisztérium sajtóosztálya kiadott egy közleményt, és Szűcs Erika egyik kormányzóvivői tájékoztatón is nyilatkozott. Mindkettőt változtatás nélkül közöljük.

Nem hagyjuk figyelmen kívül az önkormányzati érdekszövetségek véleményét sem, és ismertetjük a Szerencsi Kistérség polgármestereinek szerkesztőségünkhöz eljuttatott nyilatkozatát is.

Bevezetésként érdemes elolvasni a „Becsület és tisztesség dolga...” című jegyzetet, amelyet tizenöt évvel ezelőtt közöltünk. A szerző már akkor figyelmeztetett, hogy baj lesz, ha nem kezeljük súlyának megfelelően a problémákat.

Csikó Ildikó

megtért gyermeket, hanem élőködöt láttak. Már csak azért is, mert nem véletlenül mentek el ezekből a falvakból a városokba dolgozni. Ezekben a településekben ugyanis többnyire nincs infrastruktúra, vállalkozás, és a földek minősége is rossz.

A következő jelentős probléma a cigány munkanélküliség. Ezen etnikum munkaképes hányadának a fele nem kap állást éveken keresztül. Nem azért, mert megkülönböztetést szenved származása miatt, hanem azért, mert szakképzetlen. Így átképzési program rajtuk nem segít, hiszen nincs mit átképezni, többségük még az általános iskolát sem fejezte be. Pedig a cigányok valóban megpróbáltak

beilleszkedni. Sokuk éppen e célból ment a gyárakba és az építőiparba dolgozni, hogy maga keresse meg a kenyerét. Munkanélkülivé válásával azonban ez szinte lehetetlen. Élni azonban kell. A betevőt meg kell szerezni, ha másként nem megy, hát törvénytelen módon. A cigányság felemelkedés helyett demoralizálódik, az állam pedig egyre többet költ a többiek biztonságának garantálására.

Ami most következik, az anynyira magyar, hogy sehol a világon nincs párja: nálunk több férfi lesz munkanélküli, mint nő. Márpedig ez szinte szétrobbantja a társadalom legkisebb egységét, a családot. A közmegítélés a férfit jelölte ki évszázadokon kereszt-

tül családfenntartónak. Ő kereste a több pénzt, neki volt nagyobb a tekintélye, a feleség, ha dolgozott is, inkább csak kikerekítette a jövedelmet, feladata a családban inkább a gyermeknevelésre, a háztartás vezetésére koncentrált. Az új helyzetben a nő lett a család fenntartója, ráadásul nyakán maradtak korábbi dolgai is, hiszen a férfi – érhetően – képtelen egyik pillanatról a másikra családanyává lenni. Inkább depresszióba zuhan, az alkoholba menekül. A válások száma ijesztő méreteket ölt, közben az óvodákat, napközi otthonokat pénz hiányában kénytelenek bezárni az önkormányzatok. Nem is az a legnagyobb gond ezekben a családokban, hogy kevesebből

kell megélni, hanem az a morális csőd, amelybe a kiúttalannak tetsző helyzet kényszerít.

Talán majd a jövő, mondhatnánk. De nem mondjuk ezt sem jó szívvel, hiszen a munkanélküliség társadalmi bombája talán a legjobban éppen a jövő generációját, a pályakezdőket sújtja. Akinek anyagi vagy tanulmányi okokból nincs esélye egyetemre, főiskolára menni, másra sem igen talál esélyt. Rettentően nehéz manapság gimnáziumi érettségivel, de még szakmával is elhelyezkedni. Ahol azon gondolkodnak, hogy melyik háromgyermekes családapának mondjanak fel, ott igazán nem alkalmazhatnak tapasztalatlan zöldfülűt. Így a tizennyolc évesek továbbra is eltartott státusz-

ban élnek, családalapításra, az élet megalapozására a csekély zsebpénzből nem telik. Reményvesztetten lődörögnek az utcákon, s kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogy miként emeljék fel évek múltán az országot. Mert itt sem a pénztelenség a legégetőbb probléma. Sokkal inkább az, hogy a hitehagyott ifjúságra hogyan is lehetne rábízni a jövőt.

Rendkívül nehéz a helyzet. Első pillantásra úgy tűnhet, hogy reménytelen megmozdítani a munkanélküliek tehetetlen tömegét. Valóban az, ha nem változtatunk szemléletmódot. Komplex megközelítési mód és cselekvés segíthet csak, hiszen a munkanélküliség a társadalom egészét veszélyezteti, nem csupán az állás nélkül maradtakat. A munkanélküliség befolyásolja a gazdaságot, az oktatást, az élet szinte minden szintjét, és ezek is befolyásolják a munkanélküliséget. Ezért nem szabad úgy döntéseket hozni, hogy az érem egyik oldalát vesszük figyelembe. Mint legutóbb is, amikor bejelentették, hogy a dolgozók betegszabadságának finanszírozását 10 napról 30 napra emelik a munkáltatók terhére. Ha költségesebbé teszik a munkáltatóknak a munkavállalók alkalmazását, akkor ez lehet, hogy némi bevételt jelent a költségvetésnek, ugyanakkor a munkáltatók ezért kevesebb embert tudnak alkalmazni, amitől ismét a munkanélküliek száma növekszik. Vagy. Méregdrága átképzési központokat felesleges akkor létrehozni, amikor bizonyítható, hogy az alapképzés hiányos. Sokkal egyszerűbb lenne az a pénz az önkormányzatok oktatási, közművelődési intézményeire költeni. Ez nemcsak olcsóbb, de rugalmasabb és hatékonyabb is lenne.

Csak hogy a rendelkezésre álló összeget át kellene adni az önkor-

mányzatoknak. Már csak azért is, mert a munkanélküliség legtöbb problémája az önkormányzatoknál jelenik meg, a települések érzik meg leginkább az áldatlan állapot következményeit, ezért nyilvánvaló, hogy éppen ők a leginkább érdekeltek ezek megszüntetésében. Ezen túl az önkormányzatoknak van igazán rálátása, hogy milyen lehetőségek adódnak egy-egy településen, ők tudnák megszervezni azt az információs rendszert, ami a helyi piac szereplőit össze tudná hozni. Aligha vitatható, hogy a munkanélküliség helyi közügy, amit nem lehet központi irányítással megoldani.

De a hatalom ahelyett, hogy lemondana a mindenbe való beleszólás jogáról, nem partnereinek, hanem klienseinek tekinti az önkormányzatokat, amelyeknek tetszése szerint ad vagy nem ad pénzt beruházások támogatására, közhasznú munkára stb. Sokkal jobban járnának a munkanélküliek, de még a hatalom képviselői is, ha a munkaügyi hivatalok csak a segélyezéssel és az ellenőrzéssel foglalkoznának, a kormányzat pedig a falurehabilitációs programmal, minden egyebet pedig rábíznának az önkormányzatokra s azok regionális szervezeteire vagy a megyei önkormányzatokra.

Ezzel persze nem azt állítom, hogy ezek az intézkedések egy csapásra megváltoztatnák a siralmas helyzetet, azt azonban hiszem, hogy valami legalább megmozdulna. Lenne némi remény, némi valós eredmény, melynek sikerén felbuzdulva elindulhatnánk fölfelé a lejtőn, kifelé a depresszióból. Most, azt hiszem, ennek szem előtt tartása igazán becület és tisztesség dolga.

Kóródi Mária
volt országgyűlési képviselő

Elindult a lavina...

Mondjuk ki végre, hogy ez így nem jó! Márciusban Hajdúdorog és Hajdúnánás polgármestere azzal a kéréssel kereste meg a miniszterelnököt, hogy törvényi szinten szabályozzák a rendszeres szociális segélyezés jogosultságának szigorítását. Gyurcsány Ferenc személyesen fogadta a polgármestereket. Azóta egyre nő azoknak az önkormányzati vezetőknek a száma, akik szerint sürgősen változtatni kell a jelenlegi segélyezési rendszeren, akik úgy vélik, a szociális törvény megérett a módosításra. A „segélyért munkát” akció lassan országos mozgalommá terebélyesedik, hiszen a hátrányos helyzetű települések egyre kevésbé tudják és egyre kevésbé akarják az „ingyenélőket” eltartani.

Dr. Éles András hajdúnánási és Csige Tamás hajdúdorogi polgármesterek már márciusban levélben fordultak a miniszterelnökhöz*, melyben azt javasolták, hogy az aktív korú munkaképes személyek csak akkor részesüljenek rendszeres szociális segélyben, ha havonta minimum 5 napot közmunkavégzéssel töltenek. Monokon a javaslatot már tett is követte: az önkormányzat képviselő-testülete rendeletet alkotott, melyben a gyermekvédelmi támogatásokat a gyermekek óvodába, iskolába járatásához, a rendszeres

szociális segélyek kifizetését közmunkavégzéshez kötötték. A nagy vitát kiváltó monoki példát elsőként Ivád követte, majd Sátoraljajúhely és Sárospatak jelentette be, hogy szintén fontolóra veszik a rendeletalkotást. A Szerencsi Kistérség 18 önkormányzati vezetője még tovább ment: közös javaslatcsomagot állítottak össze, melyben a családtámogatási rendszer törvényi újrászabályozását, a rendszeres szociális segélyezésre vonatkozó szabályok teljes újragondolását és törvényi újragalmazását kezdeményezik.

* Az ÖN-KOR-KÉP 2008. márciusi számában olvasható az önkormányzati vezetőkkel készült interjú, valamint a miniszterelnökhöz írt levélük. (www.onkorkep.hu)

Legutóbb pedig a Megyei Jogú Városok Szövetsége karolta fel az immár lavinává duzzadó mozgalmat azzal a szándékkal, hogy teljes és átfogó javaslatot készít a szociális törvény módosítására.

Mi áll a változtatás iránti igény hátterében? Miért lett ez a kérdés ilyen hirtelen égetően sürgős és fontos mindenkinek? Lapunk figyelemmel kísérte a közelmúltban megjelent polgármesteri nyilatkozatokat, és az okokat keresve tett fel kérdéseket kistéleplési vezetőknek – válaszaikból idézünk néhányat.

NYÍRTELEK

„A rendszeresen fizetett segélyekkel az a probléma, hogy a segélyezetteket nem ösztönzi munkára. Sajnos, vannak olyan esetek, hogy a segélyezett jobban jár, ha nem dolgozik. Ez nincs így rendben, hiszen nemzedékek nőnek fel azt a példát látva, hogy a szülei nem dolgoznak, hogy munka nélkül is meg lehet élni. Ezen mindenképpen változtatni kell. Mégpedig törvényi úton, mert csak így érhető el szemléletváltozás” – olvasható *Magyar László*, Nyírtelek polgármesterének egyik nyilatkozatában.

NYÍRMIHÁLYDI

Nyisztor Ferenc, a község első embere is egyetért a kezdeményezéssel, szerinte is közmunkavégzéshez kellene kötni a rendszeres szociális segély kifizetését. Mint a sajtónak elmondta: „Sokaknak

nem fűlik a foga a munkához, jól megélnék a rendszeres szociális segélyből, családi pótlék-ból, rokkantsági nyugdíjból. Természetesen a kezdeményezés nem azok ellen szól, akik önhibájukon kívül kerültek nehéz helyzetbe, hanem azok ellen, akik a törvényt kijátszva, jogtalanul jutnak munka nélkül jövedelemhez”.

BEDEGKÉR

Steinbacher Jenő, a település polgármestere kérdésünkre indulatosan magyarázza, mi szól a változtatások mellett: „A faluban 488 élnek, a lakosság előregedő, az aktív korúak (273 fő) 32 százaléka dolgozik (89 fő), 56 személy kap rendszeres szociális segélyt. Évente 6–10 főt foglalkoztatunk közmunka/közhasznú programban. A lakosság jövedelmi viszonyai gyengék, a dolgozók minimálbért, vagy nem sokkal fölötte kapnak fizetést. Jellemző az aluliskolázottság, több személynek még a nyolc általánosa sincs meg. A segélyből élők a segélyt gyakran munkabérnek fogják fel, miközben elszoknak a rendszeres munkavégzéstől. Meg kell szüntetni azt a gyakorlatot, hogy a segély alanyi jogon járjon annak, aki nem dolgozik. Ugyanakkor kimaradnak azok, akik egészségügyi helyzetük miatt nem tudnak dolgozni (11 fogyatékossgal élő személy és 40 hátrányos helyzetű család van a településen). Ne kapjon segélyt az, aki alkoholra, cigarettára költi azt, hiszen a nyaralást sem finanszírozzuk segély-

„Tegyük a dolgunkat, amíg nem késő!”

A Szerencsi Kistérség 18 önkormányzati vezetője (Alsódobosza, Bekecs, Golop, Legyesbénye, Mád, Megyaszó, Mezözombor, Monok, Prügy, Rátka, Sóstófalva, Szerencs, Taktaharkány, Taktakenéz, Taktaszada, Tállya, Tiszalúc és Újcsalános) 2008. május 23-án közös állásfoglalásban rögzítette véleményét a szociális törvény jelenleg érvényben lévő rendelkezéseivel kapcsolatban. Ebből idézünk.

„Kérésünk és elvárásunk a Magyar Országgyűléstől, a legfőbb végrehajtó hatalmat megtestesítő Magyar Kormánytól, az érintett minisztériumoktól, valamint a harmadik hatalmi ágként hivatkozott bíróságoktól, ne legyenek közömbösek az ország problémái iránt! Jogos elvárásunk, és egyben jól fel-fogott érdekünk, hogy a törvényalkotás ne hunyjon szemet ezen emberi – vagy inkább: embertelen – életvitel tényerése felett.

1 A munkához való egyenlő esélyek biztosításán; a szociális és gyermekvédelmi ellátások, támogatások eléréséhez szükséges általános jogosultsági feltételeken túl, tegyen különbséget a törvény, építsen be szankciókat a nem kívánatos emberi magatartásokkal szemben.

2 Szigorítsa az állam, illetőleg az önkormányzat által nyújtott, *ingyenes pénzhezjutás* (szociális és gyermekjóléti ellátások, támogatások) feltételeit. Ezen *jogosultságok legyenek arányban a – jelenleg is törvényben rögzített – kötelezettségek teljesítésével, az állampolgár felelősségének érvényesítésével.*

3 Szigorítsa a már meglévő, de nem elég hatékony büntető, polgári és eljárásjogi szabályokat, a kiszabható büntetéseket; a bűncselekmény útján létrejött vagyonra („dologra”) alkalmazza a vagyonekbevitel intézményét. Kezelje összetetten az itt fellelített társadalmi problémákat.

4 Indítványozzuk, 5 évre visszamenőleg, valamennyi igénybe vett szociálpolitikai kedvezmény létjogosultságának teljes körű vizsgálatát, és a jogosulatlanul felvett támogatás visszafiztetését, valamint további szankciók bevezetését (például újabb szociálpolitikai támogatás felvételének kizárását).

5 Az érdekvédő szervek (állami és civil szervek egyaránt) ne csak a jogok oldaláról védjék az állampolgárokat. Legyen feladatuk az állampolgárok kötelességéről, felelősségéről való felvilágosítás is...

Szerencsi Kistérség”

ből! A változtatás mellett szól az is, hogy vissza kell adni a munka becsületét, következetesen el kell választani a dolgozni nem akarókat és az önhibájukon kívül dolgozni nem tudókat. A jelenlegi közmunkarendszerrel csak visszaforgatjuk az alulképzett réteget a munkanélküliség világába azzal, hogy újból és újból megkapják a segélyjogosultságot. A közmunkarendszert olyan alulképzett személyeknek kellene fenntartani, akik akar-nak dolgozni, de képzettség hiányában nem tudnak elhelyezkedni. A mostani szociális rendszer csak akkor lenne jelenlegi formájában működőképes, ha a minimálbérek a jelenlegi többszörösét érnék el. Most ugyanis kényelmesebb segélyből élni és nem dolgozni, mint a segélynél alig valamivel több minimálbérért rendszeresen munkát végezni.”

MATTY

A község polgármester asszonya, *Fallerné Knopf Zita* is a változtatás szükségességét hangsúlyozza. A településen 371 lakos él, ebből az aktív korosztályhoz 49 százalék tartozik, az aktív korúak 22 százaléka regisztrált munkanélküli. Rendszeres szociális segélyt 40 személy kap, ez az önkormányzatnak havi 760 ezer forint kiadást jelent. „Törvényileg kellene változtatni a munkavállalás és a segélyezés szabályozását – mondja a polgármester. – A munkanélküli segélyben részesülők nincsenek ösztönözve a felajánlott közcélú munka vállalására, mert a segély összege házaspár esetében szinte egyenlő a minimálbér összegével. Segély mellett, ha alkalmi munkavállalói könyvvel dolgoznak, akkor jobban járnak, és nem akarják elvállalni a közcélú munkát. Változtatásra

mindenképp szükség van, mert csak ellentéteket szül az emberek között a jelenlegi helyzet. A munka becsülete elveszett.”

JÁSSZENTLÁSZLÓ

Papp József polgármester is támogatja a segélyezések munkavégzéshez kötését. „Hatalmas összegek kerülnek segélyezés címén kifizetésre – mondja. – A segélyezettek így teljesen arra hagyatkoznak, hogy az állam elartsa őket. Nincs ez így jól, legalább havi egy-egy hetet kellene közcélú, illetve közhasznú munkára fordítani.” A 2628 lakosú Jászszentlászlón a munkaképes korosztály 84 százaléka dolgozik. Rendszeres segélyezésben 23 személy részesül, éves szinten ez 5 204 000 forintjába kerül az önkormányzatnak.

BÜSSÜ

A községben 427-en élnek, 52 százalékban roma származásúak. Az aktív korú lakosság 40 százaléka dolgozik, 24 fő részesül rendszeres szociális segélyben. „A cigány felnőtt lakosság nagy része nem rendelkezik az általános iskola nyolc osztályával sem, szinte valamennyi falubeli család hátrányos helyzetű – mondja Szegvári József polgármester. – Sürgősen jövedelemhez kell juttatni ezt a réteget, mert a dolgozóktól elvont pénz nem lesz elegendő az ellátásukra. Nem szociális segéllyel, hanem értéket előállító munkával. Nem a családi pótlékot kell emelni, mert ezzel csak újratermeljük az ellátásra szorulókat és a

bűnözőket. Inkább az óvodai és iskolai oktatást kellene teljesen ingyenessé tenni, hogy leküzdjük az alulképzettséget, ami a munkanélküliség válás egyik legfőbb okozója. A szociális törvény módosítására feltétlenül szükség van, ha a nemzetet fenn akarjuk tartani.”

KAPOSHOMOK

A településen 505 lakos él, az aktív korosztály 35 százaléka dolgozik. 49 fő részesül rendszeres szociális segélyben, ami az önkormányzatnak havi másfél millió forintjába kerül. A képzettségi szint alacsony, sok a hátrányos helyzetű család. Kevés a munkahely, a környéken is nehéz munkát találni. Közmunkaprogram ugyan van, de ez nem váltja ki a tartós munkanélküliséget. *Laskai Zoltán* polgármester szerint szükség van a törvénymódosításra, bár szerinte több munkahely teremtése lenne a megoldás kulcsa.

BEREMEND

„A szociális törvény megérett arra, hogy módosítsák. A változtatások mellett vagyok – mondja igen határozottan *Orsokics István*, Beremend polgármestere. – Ha így marad minden, a segélyezettek száma folyamatosan növekedni fog. A segélyezettek motiválatlanok maradnak abban, hogy valaha is visszakerüljenek a munka világába. Beremenden 2694 fő él. Az aktív korúak száma 1695, ebből regisztráltan munkanélküli 169 fő (9,9%). A nagykozségben 78 fő részesül rendszeres szociális segélyezésben, az önkormányzat erre az ellátásra havonta valamivel több mint kétfélmillió forintot fizet ki – teszi hozzá. – Az önkormányzat mindent megtesz annak érdekében, hogy a faluban csökkenjen a segélyezések száma és emelkedjen a foglalkoztatás. A Siklósi Kistérségi Társulással együttműködve több közmunkaprogramban is részt veszünk. Közélcélú foglalkoztatás keretében 2008 első fél-

évében 12 főt foglalkoztatott az önkormányzat, akik segély helyett munkabéren részesültek. Várhatóan a második félévben is sikerül legalább 12 főnek munkahelyet biztosítani. Személy szerint én a segély jogosultságát – mivel elsősorban aktív korú személyekről van szó – munkához kötém. Ennek megvalósításához állami támogatásra van szükség. De elképzelhetőnek tartom a rendszeres szociális segélyre szánt pénz átcsoportosítását is. Jelenleg, aki rendszeres szociális segélyezett – és nem közfoglalkoztatás keretében, illetve alkalmi munkavállalói kiskönyvvel vállal munkát, hanem munkaviszonyt létesít –, még 6 hónapon keresztül kapja a részösszeget segélyt is. Ennek megszüntetésével talán nem is kellene több pénzt kiadnia az államnak, ha a segély jogosultságát munkához kötém.”

Folytatás a 21. oldalon

A rendszeres szociális segélyre és a közcélú munkára a Munkaerőpiaci Alapból jutott támogatás. Az elmúlt évben a rendszeres szociális segélyre 59,5 milliárd forint jutott, a közcélú munkára pedig 15 milliárd forint. A rendszeres szociális segélyben havonta átlagban 185 ezren részesültek, a közcélú munkában pedig átlagosan 28 ezren vettek részt.

Kérdéseinkre adott válaszok számokban

Település neve	Lakosság összlétszáma	Az aktív korúak hány százaléka dolgozik	Rendszeres szociális segélyezettek száma	Rendszeresen kifizetett segély összege / hó
Bedegkér	488 fő	32%	56 fő	1 438 250 Ft
Kaposhomok	505 fő	35%	49 fő	1 502 362 Ft
Büssü	427 fő	40%	24 fő	1 000 000 Ft
Jászszentlászló	2628 fő	84%	23 fő	433 667 Ft
Mucsi	514 fő	20%	46 fő	1 286 000 Ft
Beremend	2694 fő	90%	78 fő	2 114 305 Ft
Matty	371 fő	78%	40 fő	760 000 Ft
Eperjes	624 fő	60%	14 fő	350 000 Ft
Lengyeltóti	3327 fő	65%	120 fő	2 788 583 Ft

Elindult a lavina...

Folytatás a 12. oldalról

MUCSI

A község halmozottan hátrányos helyzetű település. Az 514 lakosból, csupán 176 fő aktív korú, és az aktív korosztály mindössze 20 százaléka dolgozik. Az önkormányzat csaknem 1,3 millió forintot fizet ki havonta a 46 rendszeresen szociális segélyezésre jogosult személynek. A településen mintegy 30 százalékban vannak fogyatékkal élő, hátrányos, illetve kiemelten hátrányos helyzetű emberek. A falu polgármestere, *Binder Kornél* szerint: „A változtatást a munkára neveléssel kellene kezdeni. Segíteni kell a rendszeres szociális segélyen élők társadalomba való visszailleszkedését. Ehhez változtatni kell a segélyezési rendszeren, de fontos lenne a rendszeres munkavégzés jobb elismerése, azaz a minimálbér emelése is.”

LENGYELTÓTI

A kisváros Somogy megyében, a Balatontól 15 kilométerre fekszik. A település lélek-

száma 3327 fő. A településen bölcsőde, napközi otthonos óvoda és 8 osztályos általános iskola működik. A térségben csak itt működik bölcsőde, kihasználtsága évről évre nő, mivel a szociálisan hátrányos helyzetű környezetben élő gyermekek napközbeni ellátását így biztosítják. A napközi otthonos óvodában 112 gyerek jár, közülük 58 ingyenes ellátásban, 11 gyerek 50 százalékos kedvezményben részesül.

Becsült adatok szerint a munkaképes korú lakosság 65 százaléka dolgozik. A rendszeres szociális segélyezetté száma 120 fő, az önkormányzat 2007-ben részükre 33 463 000 forintot fizetett ki, azaz 2 788 583 forintot havonta. *Papszt Lajos* polgármester elmondása szerint a kistérségben belül minden évben közösen pályáznak közmunkaprogramokra. Tavaly közhasznú foglalkoztatásban 22, közmunkán 17, közcélú munkában pedig 40 fő vett részt. A foglalkoztatás ideje alatt a szociális törvénynek megfelelően a segély folyósítása szünetelt. A polgármester úgy látja, az utóbbi években ugrásszerűen megnőtt a rendszeresen segélyezetté száma, ami többek között azzal magyarázható, hogy az ellátás jövedelemszerű, így a segélyezettéknél könnyen kialakul a függőség, azaz hosszú távon rendezkednek be arra, hogy jövedelmük egy része ebből származik. A családok egyidejűleg más segélyfajtákra (átmeneti segélyre, gyermekvédelmi kedvezményre) is igényt nyújtanak be. Lengyeltóti sajátos mezőgazdasági jel-

lege miatt a feketemunka-vállalással vagy alkalmi munkavállalói könyvvvel pótlólagos jövedelemhez jutnak. Tapasztalható, hogy a romák fémhulladékgyűjtéssel, gyógynövénygyűjtéssel kiegészítő jövedelemre tesznek szert, melyet a segély megállapításánál nem tudunk figyelembe venni. A segélyezették nagy része rendelkezik nagyfogyasztású, öreg autókkal, melyeket értékük miatt vagyonként nem lehet figyelembe venni.

Más családok, melyek kimutatható jövedelemmel rendelkeznek és az egy fogyasztási egységre jutó jövedelem túllépi az értékhatárt, elesnek a támogatásoktól. A családok nagy részének az igazolt jövedelme gyűgyet, családi pótlék. A rendszeres szociális segély elbírálása során csak ezeket tudjuk figyelembe venni, mivel egyéb forrásból származó jövedelemre vonatkozóan nem nyilatkoznak. A jelen családtámogatási rendszert figyelembe véve – főleg a roma családok körében magas a születések száma –, mivel a gyermekek után járó támogatások biztos jövedelmek, s ebből él az egész család. Célszerű lenne felülvizsgálni négy, illetve annál több gyermek esetében a családi pótlék összegének csökkentését.

„A nem foglalkoztatott, aktív korú rendszeres segélyezették körében törvényi szabályozás szükséges ahhoz, hogy visszajuttassuk őket a munka világába – mondja *Papszt Lajos*. – A segély munkával való kiváltására javasolnám, hogy a segély összegével azonos munkát végezzenek. Pél-

dául, aki 25 600 forint segélyt kap, az napi 2500 forint figyelembevételével havi 10 napot, aki 50 000 forintot kap, az havi 20 napot dolgozzon napi 4 órában. Tapasztalatom sajnos az, hogy napi 8 órában nagyon nehéz ezeket az embereket dolgoztatni. Célszerű lenne továbbá a gyermekvédelmi kedvezmény megállapításának feltételül szabni a rendszeres óvodába és iskolába járást, legalább az oktatási törvényben meghatározott tankötelezett-ségi kor időpontjáig.”

EPERJES

A község lélekszáma 624 fő. A falu előregedő, az itt élők 60 százaléka nyugdíjas. Az aktív korosztály 60 százaléka dolgozik, 14 személy részesül szociális segélyben, az önkormányzat havonta 350 000 forintot fizet ki támogatásként. „Sajnos, havonta azok nagy része, akik szociális segélyben részesülnek nem is akarnak munkát keresni, illetve vállalni. Mert mi értelme lenne dolgozni, ha munka nélkül is kap havi 50 000 forintot? – mondja *dr. Kiss Csaba* polgármester. Mindenképpen változtatásokat javasolnék, mivel ha továbbra is ilyen pénzeket fizetünk ki havonta a segélyezettéknél, sosem lesznek motiválva abban, hogy valaha is dolgozzanak.”

Erdélyi Zsuzsa

Köszönjük a válaszokat. A segélyekről, a szociális támogatásokról, a közcélú munka programról szóló írásunkat a következő számunkban folytatjuk. A kimaradt polgármesteri válaszokat júliusi számunkban közöljük.

Segély helyett munkát!

A kormány az alkotmányban és az Európai Uniót létrehozó nemzetközi szerződésekben foglalt kötelezettségeknek megfelelően következetesen vallja, hogy

- az elvégzett munkáért munkabér jár,
- aki pedig más méltányolható okból nem képes dolgozni, vagy a fizetése nem fedezi az ő, illetve családja megélhetését, annak az állam szociális támogatást biztosít.

A kormány kitart azon álláspontja mellett, hogy segély helyett munkához kell juttatni a munkanélkülieket, és továbbra sem ért egyet a segélyért munkát elvvel.

A hatályos jogszabályoknak megfelelően az önkormányzatok rendeleteinek törvényességi felügyeletét a közigazgatási hivatalok látják el. Ezért az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal törvényességi eljárást indított hivatalból a kérdéses önkormányzati rendeletek tartalmi és formai jogszerűségének megállapítására.

Szűcs Erika szociális és munkaügyi miniszter utasítására az SZMM azzal a kéréssel fordult a közigazgatási hivatalokat irányító Önkormányzati Minisztériumhoz, hogy az eljárásokat a lehető legrövidebb időn belül folytassák le.

Az a komplex problémakör – amelyet Monok és más települések, településszövetségek sajátosan próbálnak kezelni – a Szociális és Munkaügyi Minisztérium szakértői számára is ismeretes, a megoldásról évek óta vita folyik szakmai berkekben. 2008 elején a kormány által kezdeményezett széles körű társadalmi párbeszéd vezetett az *Út a munkához* program kidolgozásához. A konzultációkat még nem zártuk le, folyamatos egyeztetés zajlik a társadalmi partnerekkel.

„A hátul kullogó országok” között vagyunk

Közel tízmilliárd forintot fordít a kormány idén a közmunkaprogramra, amivel több tízezer ember juthat legális munkához – jelentette be Szűcs Erika szociális és munkaügyi miniszter a június 17-én tartott kormánybizottsági tájékoztatót.

A miniszter utalt arra, hogy hazánk az Európai Unió foglalkoztatási statisztikáit tekintve „a hátul kullogó országok” között van, de ezt az alacsony képzettségű-

ek alacsony foglalkoztatottsága okozza, miközben a képzett munkavállalók foglalkoztatási rátája az uniósnak megfelelő. Véleménye szerint a nyilvántartott, mintegy 470 ezer álláskereső fele legfeljebb nyolc általánost végzett, így Magyarországon a foglalkoztatás bővítése nemcsak általános munkahely-teremtési kérdés, hanem inkább a hátrányos helyzetű csoportok, az alacsony képzettségű emberek foglalkoztatásának bővítéséről szól.

A miniszter elmondta: a nyolc általánost végzett férfiak 25–26 százaléka, a nők 19–20 százaléka dolgozik, de még rosszabbak a statisztikák azok között, akik még ilyen képzettséggel sem rendelkeznek, az ő esetükben a fér-

fiak alig 10 százaléka, a nőknek pedig 2 százaléka vállal munkát.

Szűcs Erika szerint ezért fontos, hogy a közmunkaprogramokat – amelyekre idén 9,5 milliárd forint áll rendelkezésre – egyre inkább kiegészíti a képzés, a hosszabb futamidejű programok alatt akár OKJ-s képzést is szerezhetnek a résztvevők.

A közmunkaprogramokban – amelyre a Munkaerőpiaci Alapból 3,5 milliárd, más költségvetési forrásból pedig 6 milliárd forint jut – a résztvevők többek között erdő- és vízgazdálkodási, ár- és belvízvédelmi, kárelhárítási, tájvédelmi vagy idegenforgalmat segítő munkákban vehetnek részt.

Szűcs Erika hangsúlyozta, hogy a pályázat útján működő közmunkaprogram mellett még kétféle közfoglalkoztatási forma van, az egyik a közcélú munka, amelyet az aktív korú szociális segélyezettek számára normatív forrásokból biztosítanak a helyi önkormányzatok. A másik pedig a közhasznú munka, amelyet a regionális munkaügyi központok szerveznek. A miniszter szerint a már befejezett téli-tavaszi önkormányzati programokban 4,5 milliárdból 938 településen 7600 közmunkás dolgozott, ezt a tavalyi forrásokból finanszírozták. Július 1-jétől az újabb programokban, 5–7 hónapos futamidővel, 5 milliárd forint értékben, több mint 6000 munkás dolgozhat.

Mélyszegénység és a kirekesztettség

Törvény- és alkotmányellenes, emellett diszkriminatív a monoki és a hozzá csatlakozott más települési önkormányzatok azon döntése, hogy a segélyek kifizetését munkához kötik – közölte az ügyben indított vizsgálati eredményeit ismertette Kállai Ernő kisebbségi ombudsman.

Az országgyűlési biztos aggályosnak tartja, hogy a segélyért járó közmunkáért az önkormányzatok nem adnának munkabért, így a mélyszegénységet és a kirekesztettséget tovább növelnék. Az önkormányzatok a jogállamiság elvét sértve önhatalmúlag úgy hoznak törvény- és alkotmányellenes döntést, hogy tisztában vannak jogszabálysértésükkel. Ezzel a politika is „összekacsint”, ami alááshatja az állampolgárok számára a demokratikus jogállamba vetett hitét is – véli Kállai Ernő.

Megemlítette: az önkormányzatoknak eddig is megvolt a jogkörük, hogy közmunkára alkalmazzák az embereket, de a szociális törvény – s ezt az Alkotmánybíróság értelmezése is alátámasztja – nem ad felhatalmazást az önkormányzatoknak arra, hogy a szociális ellátások igénylési feltételeit bővítsék.

„Nem felel meg a valóságnak, hogy ez a rendeletalkotás azért szükséges, mert a helyi önkormányzatok másként nem tudják «rákényszeríteni» a segélyezetteket a munkába állásra. Törvényes keretek között azonban akkor van lehetőség a segély megvonására, ha a rendszeres szociális segélyben részesülő nem fogadja el a számára felajánlott megfelelő munkahelyet” – fogalmazott az ombudsman.

ÉREDEKSZÖVETSÉGI VÉLEMÉNYEK

„...törvénynek kell felhatalmazást adnia az önkormányzatok számára, hogy helyi rendelettel szabályozzák az adott település sajátosságainak megfelelően a segélyezési eljárást.”

A Községek, Kistélepülések és Kistérségek Országos Önkormányzati Szövetségének (KÖSZ) állásfoglalása a szociális segélyezésről (részlet)

...„Szövetségünk az érintett önkormányzatok által hozott döntések tartalmával alapvetően egyetért, azonban szükségesnek tartja e téren is a vonatkozó jogszabályok betartását. Sajnos a Szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény nem teremti meg azokat a lehetőségeket, hogy az önkormányzatok a helyi sajátosságoknak is megfelelően eleget

tudjanak tenni a számukra kötelezően meghatározott szociális ellátási kötelezettségeknek.

Ennek kiküszöbölése érdekében a KÖSZ által vezetett szakmai munkacsoport kidolgozott egy törvényi javaslatmódosító csomagot, azzal, hogy azt a kormány vitassa meg* – s a többi országos önkormányzati szövetséggel való egyeztetést követően –, a módosításokat vezesse át.

Szövetségünk azzal ért egyet, hogy azok a polgárok, akik munkaképesek és foglalkoztatásra alkalmasak, valamint számukra az önkormányzat tud a településen (vagy társulási összefogással más településen) munkát biztosítani, a segély helyett az önkormányzat munkabért fizessen az elvégzett mun-

káért. Ennek megállapítása szakmai-orvosi-eljárásjogi kérdés, amit ugyancsak a jogalkotónak kell rendezni.

Mindezek alapján törvénynek kell felhatalmazást adnia az önkormányzatok számára, hogy helyi rendelettel sza-

bályozzák az adott település sajátosságainak megfelelően a segélyezési eljárást.”

Dr. Wekler Ferenc

a KÖSZ elnöke

* Információnk szerint az érdekszövetség a kidolgozott javaslatot átadta a szociális minisztérium egyik képviselőjének.

■ **MÖSZ-vélemény a közmunkáról.** A Magyar Önkormányzatok Szövetsége (MÖSZ) úgynevezett „egyetértési jog” biztosítását javasolja az önkormányzatokat érintő törvényjavaslatok elfogadásakor a kormánynak – nyilatkozta *Dr. Gémesi György*, a MÖSZ elnöke.

A MÖSZ Heves megyei részkögyűlését követő sajtótájékoztatóján a szövetség elnöke közölte, hogy a MÖSZ számára ugyan-

szimpatikus az olyan önkormányzati törekvés, amely közmunkához kötné a rendszeres szociális segély kifizetését, de mégse támogatják a jogszabályellenes kezdeményezést. Azt javasolják az önkormányzatoknak, hogy éljenek felterjesztési jogukkal, és javasolják az Országgyűlésnek a jogszabályok módosítását. Az erről szóló javaslatot elküldik a MÖSZ-tagoknak.

Forrás: ÖNkorNET

Felelős társadalmi és nem pártpolitikai döntést kell hozni

Szociális kerekasztal összehívását kezdeményezi a borsodi önkormányzat

Szociális kerekasztal összehívását szorgalmazza a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat a társadalmi, szociális feszültségek kezelésére, enyhítésére – jelentette be *Ódor Ferenc* fideszes politikus, a megyei közgyűlés elnöke

A helyi önkormányzatok és a szociális szakma képviselőit, háttérszervezeteit invitálják közös gondolkodásra, egyeztetésre, közös álláspont kialakítására – mondta sajtótájékoztatóján *Ódor Ferenc*. Javaslatára szerint a kerekasztal résztvevői az ellátórendszer javítása érdekében kidolgoznak egy olyan, pártpolitikai szempontból semleges tervezetet, amely ősszel a parlament elé kerülhet.

A megyei közgyűlés elnöke utalt arra, hogy a monoki önkormányzat kezdeményezését –, amely szerint a segélyek, szociális támogatások juttatását feltételhez kötik – több más település is átvette, a Szerencsi Többcélú Kistérségi Társulás tizennyolc

településének polgármestere pedig a családtámogatási rendszer átgondolását szorgalmazza az Országgyűlésnél, a kormánynál. Borsod-Abaúj-Zemplén megyében több mint százötven település hátrányos helyzetű, a rendszeres szociális ellátásban részesülő kétszázezer ember kétharmada ilyen kistélepülésen él. Tény, hogy országosan az elmúlt évben csaknem harmadával nőtt a segélyezették száma, „eddig a segélyezették kapott elsőbbséget a munka támogatása helyett”. Véleménye szerint felelős társadalmi és nem pártpolitikai döntést kell hozni, erre garanciát jelenthet egy szociális kerekasztal összehívása. *Ódor* szerint azért sürgős egy összefogás, mert mind a monokiak, mind a Szerencsi Kistérség településeinek kezdeményezése ellentmondó nyilatkozatokat tartalmaz. Véleménye szerint egyezségre jutva olyan rendszert sikerül kiépíteni, amely hatékony.

■ **A TÖOSZ elöksége** támogatván a szerencsi kezdeményezés szándékát és célját, úgy döntött, hogy egy szűk körű, főként jegyzőkből verbuválható szakértői munkacsoport, továbbá a már meghívott szociális és munkaügyi miniszter részvételével a szövetség polgármesternői tagozata vitassa meg a dokumentumban foglaltakat, majd a problémakörrel kialakított álláspontot – figyelembe véve a szociális törvény módosítását célzó eddigi közös javaslatokat is – újabb közös indítványok kialakítása érdekében a TÖOSZ terjeszse a társövetségek elé. Így lehetőség nyílhat arra, hogy a Kormány–Önkormányzatok Egyeztető Fórumán a szociális törvény szükséges módosításáról megállapodás szülessen.

LAPZÁRTA UTÁN

■ **Népszavazást kezdeményez a monoki polgármester.** Országos ügydöntő népszavazást kezdeményez a

segélyezési rendszer átalakításának ügyében *Szepessy Zsolt*, Monok polgármestere, aki úgy látja, márcsak az ügydöntő népszavazás kezdeményezése maradt meg lehetőségként, hogy változást érjenek el a szociális segélyezés területén és a gyermekvédelmi támogatás kérdésében. A szándék nem az volt, hogy az egyébként is nehéz helyzetben élőket kényszerítsék munkára, hanem az, hogy az igazságtalan rendszert átalakítsák – nyilatkozta a polgármester.

Szepessy Zsolt szerint az emberek igénylik, hogy kifejezhessék véleményüket, egyetértenek-e a mai segélyezési rendszerrel, vagy úgy ítélik meg, szükség van annak átalakítására. Szepessy Zsolt bejelentette: a rendeletet, amely szerint a szociális segélyek folyósítását közmunkához kötik, nem vonják vissza, ugyanakkor erőszakkal nem fogják azt alkalmazni. Aki segélyt kap és munkára jelentkezik, azt örömmel fogadják, az önkormányzat pedig - lehetőségéhez mérten - segíti majd ezeket az embereket a foglalkoztatását. *(Lásd Elindult a lavina... írásunkat a 10. oldalon)*

Gémesei szerint elfogadhatatlan

A Magyar Önkormányzatok Szövetsége (MÖSZ) felhívóként tartja, hogy a sajtóból értesült a kormány üzemanyagár emelkedésének részbeni kompenzációs szándékáról, mely szerint újfent az önkormányzatok zsebében kotorásznak – többek között ezt kifogásolta *Dr. Gémesei György*, a szövetség elnöke az MTI útján kiadott közleményében.

Elfogadhatatlan, hogy a Kormány-Önkormányzatok Egyeztető Fóruma által rögzített megállapodás ellenére ismételen nem történt egyeztetés a gépjárműadó csökkentési szándékról.

A MÖSZ felhívja a kormány figyelmét, hogy a gépjárműadó jelenleg száz százalékosan az önkormányza-

tok saját bevétele és elsősorban a települési utak karbantartására és felújítására fizetik helyben az autó tulajdosok.

A gépjárműadó csökkentése további bevételkiesést jelentene a már egyébként is erősen kivéreztetett önkormányzatoknak. A MÖSZ javasolja, hogy a kormány a rendkívüli mértékben megemelkedett energiaár-kompensációját az energiaár-növekménytöbb 10 milliárdos többlet-adóbevételeiből oldja meg.

A MÖSZ elvárja *Gyenesei István* újonnan kinevezett önkormányzati minisztertől, hogy ígéretéhez híven tegyen meg mindent, hogy az önkormányzatok gazdasági pozíciói ne romoljanak tovább. *Forrás: ÖNkorNET*

„...nem az emberek vannak a törvényekért...”
Polgármesterek nyílt levele a kisebbségi ombudsmannak

Nyílt levélben utasította vissza *Kállai Ernő* kisebbségi ombudsman vizsgálatának következtetéseit a „segélyt-munkáért” kezdeményezés ügyében *Ivád, Monok és Kerepes polgármestere*. „A leghatározottabban visszautasítjuk terjedelmes és politikumtól vezérelt vizsgálatának alaptalan következtetéseit, amelyek igyekeznek *Ivád, Monok, Kerepes, Süllyap* képviselő-testületeinek döntéseit társadalmilag veszélyesnek minősíteni és hatásaival riogatni” – áll a *Franka Tibor* (Kerepes), *Horinka László* (Ivád) és *Szepessy Zsolt* (Monok) által aláírt levélben.

A polgármesterek szerint „nem az emberek vannak a törvényekért, következésképpen a rossz törvényeket meg kell változtatni, a diszkrimináció lehetőségét pedig éppen Ön villantja fel, amikor állításait valótlan tényekre igyekszik felépíteni”. Véleményük szerint

a „segélyt-munkáért” kezdeményezésből *Kállai Ernő* próbál cigányügyet kreálni, felerősítve ezzel az amúgy is meglévő társadalmi feszültségeket. Úgy fogalmaztak, hogy a kisebbségi ombudsman „amikor romaügyről beszél, akkor kirekeszt, szegregál, sőt, a rasszizmus határát súrolja például a cigányságnál kisebb létszámú nemzetiségekkel, etnikumokkal, vallási csoportokkal szemben”.

A polgármesterek véleménye szerint: *Kállai Ernő* a „szalonrasszizmus” felemlítésével szakmai alkalmatlanságát bizonyította, az pedig, hogy a kisebbségi ombudsman a sorok között megbúvó kirekesztő gondolkodásmódról beszél, „a Rákosi- és a Kádár-korszak legsötétebb gondolatrendőrségét” juttatja eszükbe. *(Lásd a Mélyszegénység és kirekesztettség címmel közölt ombudsmani állásfoglalást a 22. oldalon.)*

■ **A baranyai fideszesek az Alkotmánybírósághoz fordulnak.** Baranya fideszes országgyűlési képviselői az Alkotmánybírósághoz (Ab-hez) fordulnak, mert szerintük sérti a jogbiztonságot a parlament által június 9-én elfogadott, a nemzetgazdaságilag kiemelt építési beruházásokról szóló jogszabály – jelentette be a párt dél-dunántúli igazgatója.

Bánki Erik sajtótájékoztatóján közölte: a beruházó, az engedélyező és a fellebbviteli szint egy kézben összpontosul honvédelmi területeken. Kifejtette: ha a honvédelmi tárca katonai területen építkezésbe kezd, az engedélyt az alá tartozó hatóság adja ki, azt pedig fellebbezés esetén a honvédelmi miniszter bírálja felül.

Az eljárást az önkormányzatok a korábbi gyakorlattal ellentétben nem akadályozhatják – indokolta az Ab-hez fordulást *Bánki Erik*. Hangsúlyozta: a törvény hatályba lépése Pécsre nézve azt jelentené, hogy Tubesen a város beleszólása nélkül épülhet katonai lakótor.